

Izhaja vsak **torek** in **petek** v tednu ob 11. uri predpoludne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo.

Stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom posiljana do konca decembra in gl. **20** kr.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jelgersitz v Nunskeh ulicah po **5** kr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič

Tiskar "Narodna tiskarna" A. M. Obizzi (odg. v. J. Marušič).

GORICA

(Zjutranje izdanje)

Srečkanje

v korist naši šolski mladini.

Že drugič priredijo plemenite slovenske gospe iz najboljših krogov goriških srečkanje v korist naši mladini. Kakor vselej, spojile so tudi letos te za blagor in srečo naše mladine navdušene gospe namen prepotrebne podpore našim šolskim zavodom z drugo idejo, pokazati slov. svetu tudi napredok na različnih poljih našega delovanja. Že pred meseci razposlale so poziv vsem rojakom in rojakinjam, naj bi pospeševali njihov vzvišeni namen s tem, da priredijo po možnosti in v prostih urah izdelke za razstavo, ki se bode vršila v zadnjih osmih dneh meseca decembra t. l. v prostorih "Šolskega doma". Z veseljem izjavljamo, da je našel ta poziv živ odmev v vseh krajih in slojih naše ožje domovine ter da prihajajo v ta namen od vseh strani lepi dobitki odboru gospa, ki so si naložile in bodo tudi častno izvršile to težko in trudnopolno nalogo.

Že pred tednom dnij smo objavili dolgo listo oih čiste domovinske ljubezni navdušenih darovalk in darovalcev, ki so že do sedaj doposlali svoje izdelke na pristojno mesto; a znano nam je, da dela in se trudi v mestu in po deželi še mnogo, mnogo rok v ta namen; objubljeno in napovedano je že sedaj še mnogo dobitkov. To tekmovanje v čisti domovinski ljubezni mora razveseliti vsacega pravega rodoljuba ter napolniti naša srca z nadobojnost.

Toda da bode vspeli popolen, treba pomoci in navdušenja tudi še od druge strani. Na tisoče in tisoče je rodoljubov, ki niso v srečnem položaju, da bi sami izdelali ter odboru doposlali dobitke ter na ta način dali odduška svoji čisti ljubezni do domovine in do naše mladine. Pač pa je mogoče vsakemu pripomoći v to, da se izvrši ta plemenita naloga v vsestransko zadovoljnost in sicer s tem, da sam nakupi sreček, kolikor mu sredstva pripuščajo, ter da navdušuje in spodbuja tudi druge, da jih nakupujejo in razprodajajo.

Zato pa priporočamo našim rodoljubkinjam in rodoljubom najtopleje,

naj bi vsak v svojih krajih delal za najobširnejšo razprodajo sreček ter po svojih močeh pripomogel v polni uspehu tega preplemenitega podjetja.

O programu naših poslancev.

Vsek teden dvakrat se pita slovenski narod s klajo iz "Goriške tiskarne", po kateri naj bi vsakdo, ki bi bil tako lehkoveren in nesamosten, moral biti uverjen, da sedanje vodstvo goriških Slovencev ni vredno druga, nego da odstopi prostor onemu dr. Tume in njegovim zaupnikom, kateri se hočejo na vsak način polastiti narodnega vodstva. —

Z neko samozavednostjo se povdara, da le oni usiljeni imajo program; da le oni so poklicani voditelji in odrešeniki našega naroda in da brez njih nima obstanka Slovenec na Goriškem.

Zatrjuje in ponavlja se po dvakrat na teden že nad mesec dni, da dr. Gregorčič, grof Coronini in njiju tovariši nimajo programa in da životarijo ob sami nedoslednosti. — Kdor je tako lehkoveren, da verjame praznem besedam teh novodobnih prorokov, mora pomilovati slovenski narod na Goriškem, da je bil tako nesrečen, da ni imel doslej žive duše, ki bi bila vedela za poti in načine, po katerih bi zamogel Slovenec na Goriškem priti do boljše bodočnosti.

Cudež bi se bil zgordil v najnovješem času. Osoda bi bila naklonila našemu narodu na Goriškem moža — čudodelnika v osebi dr. Tume in pobratima mu*. Srečni časi bi nastopili našemu ljudstvu, ako bi bilo vredno novega odrešenika!

Pred njim je bila naša deželica podobna pustej puščavi Sahari. Ž njegovim "programom", za katerega ve in zna doslej samo on in njegovi izvoljeni apostoli in ž njegovo "doslednostjo", ki se odlikuje s posebno personificirano nedoslednostjo — tim bi se spremeniла puščava v deželo Kanaan, po kateri bi se cedilo samo med in mleko, ako bi slovenski narod na Goriškem ne bil "tak", da ne bi verjel v nezmotljive nauke**), v "programe" in "doslednost" novega odrešenika. —

*) Morda jima pomaga »Kolomonov žegen«, katerega je bila izdala "Goriška tiskarna" A. Gabršček v Gorici!!

**) »Kolomonovega žegna«??

Brate Stančo ima to na vesti: učitelja in vse, reče nekdo. „On jih je izbral“.

„Zakaj pa brate Stančo?“ reče jeden sorodnik Pešova. „Vse valite nanj, kakor ste vajeni, vso krvido zvračate nanj. Ali vas je neki silil k temu?“

„Nu, pustite to“, reče mirno in polagoma Colo Nalbantina — saj to je že minulo. Ali veste kaj, ko že govorite to in ono; jaz menim tako: Brate Stančo, ki ima še županstvo in vse — naj se ovrže to volitev, pa si izberemo kogar bo tikalo“.

„To bi bilo še najbolje. Prav si rekel, brate Colo. — To, to bi bilo potrebljeno“, oglase se nekateri.

„Aha, to je lahko reči: razveljavljaj volitev! Ali kako pa to izvršiti! se namrgodi Pešov. — „To je trebalo storiti oni dan, ali zdaj je prepozno!“

„Ali ga vidiš spaka?“ reče jeden zamišljeno. „Da bi bili tedaj to znali, bi bili lahko zabranili“.

„Ali kdo je to vedel!“ pristavijo še nekateri.

„Tudi Trajko je bil že napravil tedaj one ljudi, naj delajo hrušč (škandale), ali ne vem, kaj so delali; tudi ti niso mogli napraviti nič takega, da bi bili zabranili volitev. Kaj se neki še hrupil toliko!“

„Pa tudi ti, brate Cako, povsod utikaš svoj nos. — Izbrali smo jih — kdo jih je pa izbral“?

Slovenska goriška dežela še ni rodila moža, ki bi imel kaj pojma o kakem programu. Vsi rojaki goriški so tavali doslej v temi in nevednosti in z nedoslednostjo so vodili naše ljudstvo po poti pogube.

Vsi dosedanji naši poslanci se niso zavedali svoje dolžnosti in niso vredni, da bi jermenov od čevljev odvezali novemu proroku. Ako bi bilo naše ljudstvo pametno, kakor ni — po mislih dr. Tume — moral bi na golih kolenih hvaliti nebo, da mu je poslalo odrešenika s "programom" in "doslednostjo".

Pustimo ironijo na strani in govorimo resno!

"Soča" piše članek za člankom, v katerih besediči in sumniči naše poslance, da nimajo programa in da vse njih delovanje je le gola nedoslednost.

Ali niso "Sočini" članki le "besede", za katere še lisica nič ne da? Čudna "doslednost" "Soče" se zreali že v dejstvu, da je doslej hvalila program in delovanje naših poslancev bolj kakor eigan beli kruh! Kar je bil doslej zlato, to hoče naenkrat spremeniti v ničvredno rudo.

Kje je doslednost? Pri "Soči" gotovo je ni!

Ako bi hoteli iz "Soče" dokazati, kako je hvalila in hvalila naše poslance leta in leta ter povzdrigovala njih delovanje in njih program v deveta nebesa, navajati bi morali list za listom zadnjih devet let.

Tega nočemo storiti, ker bi nam vzel preveč prostora.

Dovolimo si, da ponatisnemo samo en članek, a ne iz "Soče", ampak iz lista, ki je gotovo tudi za "Sočane" kompetenten in s katerim ovržemo vse prazno besediljenje in dokažemo, da dr. Tume poziv, naj bi šli poslanci med ljudstvo, je prišel za več let prepozno. Rojaki, berite, kaj je pisal "Slov. Narod" 25. julija 1894 na prvem mestu in potem sodite, koliko so vredni vsi vodení članki "Soče" zadnjih mesecev.

Omenjeni članek se glasi:

"Poslanci in volilci. Le tedaj zamorejo poslance uspešno in koristno zastopati interese svojih volilcev oziroma svojega volilnega okraja, če so se neposredno poučili o faktičnih razmerah, o željah in potrebah prebivalstva. Redki so tisti poslanci, ki poznajo svoj okraj temeljito in imajo z volilci toliko privatnih zvez, da jim o posameznih vprašanjih ni treba šele informacij. Pa ne samo za volilce je jako

"Ko bi bil znal, bi bil že kaj napravil. Ali nadejal se je, da kaj doseže. Ali vidiš, da je malo dosegel?“

„Dosegel, kaj je dosegel! Kdo vše, kako se grize zdaj tudi on radi učitelja“...

„Eh, tudi njemu ta reč glavo beli kakor nam!“

In zdaj se je sukal pogovor o Trajku. Nu, kdo ve kako — v tem razgovoru ni bilo nobene zlobe in sovraštva; nasprotno je bilo videti neko nagnjenje do njega — veselo in šaljivo, da tudi sožalno.

IV.

Po tem pogovoru se je Pešov še bolj razsrdil na Mladena. Pri tem se mu je vtisnila globoko v sreč ona misel, ki jo je bil izustil Colo slučajno: da je treba ovreči to volitev.

„Da treba, da se ovrže“, reče sam pri sebi Pešov, „to je neobhodno potrebno; to ne gre, da bi bil župan ta vrtoglav uštrelj! Ali kako? Vse je že minulo: pisma so že odpolana načelniku, in pisalo se je, da se je godilo vse pravilno in redno!...“

„In to bi se bilo lahko zgodilo — samo da bi se bil za časa spomil, ali vsaj ko sem odpravljaj spise!“

Uredništvo in upravnštvo se nahaja v "Narodni tiskarni", ulica Vetturini, h. št. 9.

Dopise, oglase in naročnine sprejemata "Narodna tiskarna".

Oglasi se računijo po petit-vrstah in sicer ako se izkajo 1-krat po 7 kr., ako se izkajo 2-krat po 6 kr., ako se izkajo 3-krat po 5 kr. Ako se večkrat izkajo, računijo se po pogodbi.

ŽUPANI

(Odlomek iz večje povesti).

Bolgarski: T. G. Vlajkov (Veselin).

→→→

„Pa kam jih pa dene toliko njiv in livač, če pa nam jih vzame, brate Slavčo?“ vpraša jeden semeje se, pa tudi radozna.

„Hoče, naj bodo šolske“, odvrne Klokmana, ko ga je bil potegnil iz kozarec, „in od vrta Stojkovič hoče napraviti neki šolski vrt.“

„A tako — torej se mu ne bo moglo reči, da jih je vzel za se! dostavi Cako Dražilski. — „Tako poreče, bodeš pa videl. E, se ve — on nema nič, pa tudi drugi so goli kakor on; treba da dobe tudi ti posestvo, da bodo kaj imeli. Ali da bi šli in ledino (celino) razoravali, to je mučno — ne, dajte jim tjé gotovo, kar ste vi izrali in očistili, da dobe to naenkrat in z lahkoma! In prav imajo možje! Ker smo jih izbrali za starejšine, treba da nas gulijo!“

„Pa tudi ti, brate Cako, povsod utikaš svoj nos. — Izbrali smo jih — kdo jih je pa izbral?“

Tu se spomni Pešov, kaj se je govorilo v krčmi o Trajku. — „Da, Trajko bi ga bil najlaže vrgel“, mislil si je. „Pa zakaj ni storil tega, ko je imel vse v rokah. Da bi bil jaz na njegovem mestu, izvestno bi bil to storil!... Ali ne more se ga grajati. Saj se je nadejal, da sam zmaga...“

Tu ustavi Pešov za časek tok svojih misli ter se popraska za ušesi.

„A, da bi bil vsaj Trajko popolnoma zmagal, bi bilo boljše“, nadaljeval je začasek svoje razmišljjanje. „E da, bilo bi bolje. Res, skrmo bi mi bil nagajal, ali — kaj za to. Saj njegova stranka hodi k njemu, a moja pa k meni. Naj je že to kakor koli, tako bode i na dalje. Eh, vreden mož je bil — povzdignil se je. In nič mu ne morejo storiti in nič reči. Ta mi vsaj ne bo očital to pa ono — ali ne šolski ali cerkveni denar — vrt in njive. Res, da je upil in strašil, ali storil ni nič — in tudi ni mogel, ker ima tudi on svoje „grinte“. Ali ta? Ah zakaj niso izbrali vsaj Trajka!... In sam sem krv. Tako in tako — razdal sem druge listke in spremenil na njih nekaj oseb? Potem bi bili gotovo izvoljeni vsi Trajkovi, zdaj pa so samo trije. Ah, ti glupa glava!“

(Dalje pride).

vanjem srečk kot poverjeni, bodisi s kupo-
vanjem istih. Žrebanje je določeno na dan
31. decembra t. l. v „Šolskem domu“ kjer
bodo prej vsi dobitki teden dni na ogled
razpostavljeni v spodbudo kupovalev, pa
tudi na čast darežljivih in spretnih daro-
vateljev in darovateljev. — Ženski oddelek
drushta „Šolski dom.“

Vspored pevske produkcije, katero
priredi cecilijsko društvo za gorisko nad-
školijo (slov. oddelek) 9. novembra t. l. v
Černičah.

Predpoldne:

ob 10. uri slovensa peta maša s cer-
kvenim govorom. Introit (Terribilis est) in
komunija kregorijanskogoralskem spremljevanjem
orgelj. Kyrie Dr. Fr. Witta iz H. Toni. Drugo
iz troglasne maše L. Singerbergerjeve in hon.
s. Familiae. Graduale (Locus iste) D. Faj-
geljev, ofertorij P. U. Kornmüllerjev.

Popoldne:

ob 2. uri lavrantske litanijske zložil J. Ko-
košar, (T. E. ac Litania lauretanae st. VIII)
Tantum ergo K. Eltov, Salve Regina Braumova.

K tej pevski cerkveni slovesnosti vabi
uljudno st. odlor cecilijskega društva. Po-
sebna vabila se ne bodo razpošiljala.

Goriški dopisnik „L' Amicov“ se
strinja z našo zahtevo po srednjih šo-
lah v slovenskem jeziku v Gorici
a izraža bojuzen, da bi se utegnilo zgoditi
tako kakor v Istri, kjer je vladala ustavovila
hrvatski gimnazij v laškem (?) me-
stu Pazinu, medtem ko so morali Lahbi sami
ustanoviti svoj gimnazij, ako so ga hoteli
imeti.

Opozarjam gospoda dopisnika na dej-
stvo, da v Istri, kjer so Italijani v manjšini,
so že imeli svoj gimnazij z italijanskim uč-
nim jezikom v Kopru; a Slovani, ki so v
Istri v veliki večini, niso imeli v deželi nobene
srednje šole s svojim učnim jesikom. To krijejo vladava vsaj deloma
popravila.

Na Goriškem je drugače. Tukaj nimamo
ne mi Slovenci, niti vi Italijani nobene sred-
nje šole v svojem jeziku, ampak le z nem-
škim. Le ako se združimo v tej zadavi, je
mogoče misliti na kak uspeh. Torej na delo!

Razstava 1. 1900. V Gorici se je usta-
novil odsek za prireditve trgovsko-obrtni-
ce razstave v spomin 50 letnice, odkar ima
Gorica svojo avtonomijo. Patronat nad raz-
stavo ima mestni zastop.

V častno predsedništvo je bil izvoljen žu-
pan Venuti in predsednik trgovske zbornice
boron Ritter; pravim predsednikom vitez
Cattinelli, podpreds. Juri Bom'big in Lud.
Mighetti; tajnikom Bassa in Bisiak; blagaj-
nikom pa Dörlles in Kürner. V odseku
pa so: Bramo, Ferrant, Marzini, Mulsch,
Salvattera in Trombetta.

Slovenci ni v odseku; prezirajo nas,
kakor da bi nas ne bilo tu. Prepričani smo,
da ne bo vedno tako!

Za vipavsko železnico. Še pred par
tedni so trdili nasprotniki vipavske želez-
nice, da je ne bo. To svoje veselje so opri-
rali na okolčino, da poteče rok za zgradbo
in da se ne podaljša, ker bi vladala bila v-
ipavski železnici nasprotia. Da temu ni tako,
ampak da je vipavska železnica zagotovljena,
dokazuje nam „Razglas železniškega
ministerstva od 23. okt. t. l. Na podlagi Najvišjega odloka se
je podaljšal rok za zgradbo in dovršitev vipavske železnice do
26. oktobra 1901. — Hvala našima po-
slancem grofu Alfredu Coroniniju in
dr. Gregorčiču!

Pred porodniki, due 28. t. m. je se-
dela Marija Magdalena Avian iz Joaneza,
48 let star, radi tativne 300 gl. Obsojena
je bila na 7 mesecev ostrega zapora z enim
postom na meseč.

Dne 27. t. m. pa je bila obsojena na
6 let ostrega zapora 18 letna Alojzija Fan-
corossi iz Cervinjana radi detomora.

Laž, obrekovanje in natolevanje
itr. itd. je vse tisto, kar ne piše „Soča“ in
kar ne ugaja njenemu famoznemu lastniku.
Le „Toča“ je izvir resnica in poštenosti in
njen lastnik pa angelj v človeški podobi.
Tako bi mislil vsakdo, kdor ne pozna tega
ptička po perju in po glusu. Vse svoje grehe
zakrivati hoče s ligovim perjem „delikatnega
rodbinskega(?) in zakonskega(?) življenja
tako, kakor se je skrival doslej za hrbiti de-
želnih poslanec, odbora „Sloga“ nasproti
občinstvu, a za svoje lastništvo nasoti vo-
ditejšem narodu, kadar bi mu ti hoteli za-
braniti neumestne napade na priznano de-
lavne in nesebične domoljube.

Poslednjega skrivanja je konec. Poziv-
ljamo pa vnovič našega „poštenjakoviča“,
naj nam navede, kje in kako je „Gorica“
segala v njegovo zakonsko življenje!

Slikanjegove „duše vne in moral-
ne vrednosti“ je bila povsem resnična,
a ni bila popolna, ker ako bi hotela biti taka,
napisati bi morali še mnogo, mnogo!

Naše trgovce in obrtnike, kateri se
na vabila dr. Gregorčiča shajajo k posvet-
ovanjem o svojih zadavah, začela je „Soča“
po svoji navadi zaničevati in smetiši in jih
preti s svojim prosluhom oblagavanjem. Tega
naj se nikdo ne straši, ker „Soča“ zdaj ni
več sama in vsegaoblastna, ampak zdaj smo
tudi mi tukaj, da tako podlo in uničevalno

pisavo, kakoršna se je dozdaj nahajala v
„Soči“ proti trgovcem in obrtnikom, po za-
služenju ožigosamo. „Soča“ je glede naše
trgovine in obrtnike zadnja leta toliko za-
grešila, da v 20 letih ne popravimo in da
lahko gre po plačilo zato v „Corrierjevo“
uredništvo. — „Soča“ in njenim patronom
ne ostanemo dolžni odgovora; dobe ga —
po zasluzenju!

To je pravo orožje! Sedanje stoletje
je stoletje novega orožja. Države menjavajo
orožje kar zaporedoma: navalni smodnik z
dimom se je zamenjal z brezdimnim, puške so
se že večkrat menjavale, ravno tako je glede
topov. S francoskega pa prihajajo glasovi,
da dobimo subje, ki bodo tudi streljale!
Torej napredek za napredkom.

Mi Slovenci smo narod brez države,
toraj brez vojakov: zato pa smo iznajdljivi
v bojnom orožju — v polemiki, v svojem
boju za obstanek — posebno „brat“ proti
bratu. Hujši boj kakor v južni Afriki se bije
zdaj na Goriškem med Slovenci.

Poveljnik nam nasprotne klike je pravi
„mojster“ v iznajdbi „orožja.“ Najprej je
poskušal z odprtimi pismi in vodenimi čanki,
ki so imeli začetek, a konca nimajo. Za tem
so prišle poslanice in zopet ovdajuška
odpta pisma.

Vmes je segal po „stolicah“ kot boj-
nem orožju, a pridružil je grožnje o dvo-
bojih in klofutjanju na javnih ulicah; zdaj
pa grozi z revolverji in pasjim bičem!

Na vse to ne rečemo drugoga, nego
da iznajditelj je res že zaslужil, da bi se ga
nagnalo z njegovim orozjem, ali pa še bolje
— z gabrovko! Poslednje bi bilo za njega
res pravo orožje in konec polemiki! Potem
bi bil mir!

„Književno povzetje.“ „Goriška tisk-
arna“ ki je nekdaj izdajala in začakala
„Knjižnico za mladino“ katero je prenehala
izdajati; ravno tako naznanja zdaj da pre-
neha izhajati „Slovenska knjižnica.“ Mesto
teh pa naznanja, da bode pričela začakati
in izdajati novo „književno delo“ z naslo-
vom „Gregorčičeva okolica.“ Obeta
se, da bode zelo pikantno pisana. Prav,
to bode v leklo in „povzetni“ Gabršček
se ne bode bal vedne zgube, kakoršno je
oznajjal lahkovernemu slovenskemu ljudstvu
pri vseh dosedanjih povzetjih!

„Gregorčičeva okolica“ bode izhajala
v zvezkih — v nedolčenih obrokih — ker
se dostoj še ni drugače naznamilo.

Povzetnik ni še naznani v svoji „Soči“
s čim in kom prične. Mi se mu tudi
ponudimo za sodelave — za tako
plačilo, kakoršno so dobivali sotrudniki
pri „Slov. knjižici“, aki niso posili iz za-
ložnika kak honorar.

Devet let je trobila „Soča“ da je bil
Gabršček desna roka dr. Gregorčiča; bil je
torej najblizu okolica, s to je treba pri-
četi. Za prvi zvezek „Gregorčičeve okolice“
bi zadoščevale pikantnosti iz živ-
ljenja desne roke t. j. Andrejevega. Gradiva
imamo nabranega toliko, da se lahko začne
spletati v lep včene — škandalozen roman.

Torej upamo, da se sprejme naša po-
nudba, ki bo primaša dober gšef.

Ako bi pa „Goriška tiskar“ začela svoje
novi povzetje s katero drugo, oddaljenejo
okolico, kakor je bila „desna roka“, z a-
čne m o k o n k u r i r a t i i n p r i n e s e m o
m i k o j o b l j u b e n i p r i v i z v e z e k
pod naslovom, ki bo tudi pikanten. Le na
delo!

Slov. list piše: „Soča“ naznanjam, da
č. g. dr. Gregorčič do konca januarja
1897 ni mogel odobraviti dopisov v „Slov.
Listu“ zoper dr. Tuma, ker doslej „Slov.
List“ o Tumi ni pisal ničesar. Ono, kar
trdi dr. Tuma, počiva tedaj le na njegovi
fantaziji.

**Rokodelsko podporno društvo v
Lokavcu** pri Ajdovščini imelo je due 22. t.
m. svoj letni občni zbor. Denarničar je po-
ročal o napredku društva, katero akoravno
je letos imelo nenavadno obilo stroškov, je
vendar pridjalo glavnici 42 gl.

Pri volitvi odbora bil je enoglasno iz-
voljen predsednikom tvorniški pažnik Avgu-
st Kovac, podpredsednikom Jan. A.
Tomazič, denarničarjem Antonom Novi-
nem in tajnikom Jožem Slokar.

Dal Bog, da bi društvo delovalo tekoče
leto z vso vmeno v prid in korist rokodelcev.

Sv. Lucija ob Soči. 28. okt. 1899.
Vsled prošnje tukajšnjega županstva je poštno
in brzjavno ravnateljstvo red vožne pošte
„Tolmin in Cerkno in načaj“ tako
spremenilo, da odhaja pošta iz Cerkna ne-
koliko prej, kakor do sedaj in da ima radi
tega zvezo že s prvo pošto, ki vozi iz
Boleča v Gorico.

O bohinjski železnici, ki bi šla od
državne železnice Ljubljana-Trbiž skozi Bo-
hinj, predrla Alpe, po baški in soški dolini —
se je izjavil minister, da bode v kratkem
kaj določenega izreči mogel.

Zavod sv. Nikolaja v Trstu vabi na
dramatično predstavo Mlinar in njegova
hči ki bo 1. novembra 1899. v redutni dvo-
rani gledališča „Politeama Rossetti“. Sode-
luje vojaška godba in iz prijaznosti domači
dilektant. Začetek točno ob 7/2 ure zvečer.

Govori se, da pride bivši trgovinski
minister baron Dipauli kot načemnik
v Trst, a sedanji tržaški načemnik grof
Goess pa v Gradeč. —

**Italijanski zastopniki s Primor-
skega pri ministarskem predsedniku
grofu Clary-u.** Minister predsednik se je
spomil na naše Italijane še pred otvorje-
njem državnega zборa. Tako pišejo laški li-
sti, da sta bila dva zastopnika pri grofu
Claryu. Dozdaj še ne vemo, ali je grof Clary
sam poklical k sebi laška zastopnika, ali pa
sta se mu usisla. Minister ju je prijazno
sprejel in blagohotno poslušal njih pri-
tožbe in zahteve. Obljubila sta mu laško
pomoč, ako jih bode tudi on podpiral t. j.
ako jim dovoli, da bodo smeli še dalje bla-
žiti Stovence in Hrvate. Pritoževali so se
proti hrvatskemu gimnaziju v Pazinu, kate-
tega naj bi preložili — tudi vrh Učke.

Labi se usiljujejo vladi tako, da jih
celo dunajska „Reichswehr“ roga in jih
imenujejo jedino stranko, ki se je izjavila,
da bo podpirala sedanje vlado. —

Listnica upravnosti: Č. g. Valen-
tin Zega, kapelan v Bočevu: Pošta
nam je vrnita list, katerega redno pošiljamo
na Vaš naslov, z opazkom: preselil se k Sv.
Luciji, od tam pa: ga ni tukaj. To se je
zgodilo že trikrat. — Prosimo Vas pojasnila.

Poslano.

Poslednja številka „Soča“ je priobčila
dopis nekega X. Y.—a, česar konjko ko-
pito je obrnjeno proti meni. Dopisnik po-
roča, da sta bila za porotno obravnavo 24.
t. m. uradno določena oba slovenska za-
govornika. Toda jeden se je umaknil in je
raje najel in plačal dr. Vinci-ja, da je ta
skazil slovensko obravnavo, ker je odklanjal Slovence in spravil
na porotno klop nekaj Italijanov. Dal je prav: „Slovenskega odvetnika
dolžnost je, da ostane v takem slu-
čaju na mestu in se ne odtegne, ker s
tem nam kvari d o s e d a n j e t e ž k e
p r i d o b i t v e“. Dostavlja poročljivo in
zložljivo: „Ime odvetnika in ostreji ukor
naj bi objavila „Gorica“.

Na to odgovarjam :

Oni slovenski odvetnik sem bil ja z.
Toda dopisnik je poročal n e r e s n i c o
in t e n d e n c i o z n o. Za porotno obrav-
navo, ki je bila odrejena na dan 24. t. m.
proti neki F. V. in nekemu L. Š. radi hudo-
stva tativne imenovan je bil ex offio zago-
vornikom pravonavedeni obtoženi dr. N. Ton-
kli, drugonavedenemu pa dr. Stanič. Zaradi
bolozni dr. N. Tonklija določila je odvetniška
zbornica polem mene. Jaz sem pa imel 24.
važne civilne razprave, tako da sem bil
primoran, iskati si namestnika za porotno
obravnavo. Slovenskega odvetnika nisem
mogel dobiti, ker dr. Vitez Tonkli in dr.
Abram takih substitucij ne sprejemata.
Obrnil sem se torej do dr. Vinci-ja, kateri
zna izmed vseh laških odvetnikov najbolje
slovenski in kateri je tudi dober zagovor-
nik. Vrh tega sem vedel, da pri oni
obravnavi sploh n e b o m o g o ĥ e s e s t a-
viti čisto slovenske porote. Na pristojnem
mestu reklo se mi je pred obravnavo, da
državni pravnik ne odkloni nijednega ita-
lijanskega porotnika, marveč da je njegova
želja in skrb imeti vsaj j e d n e g a Italijana,
ker v tem slučaju bi državni pravnik
kateremu dela slovenski jezik težave,
prišel iz zadrege, zlasti ker so bili vsi za-
pisniki uvodne preiskave laški. V konkretnem
slučaju je bilo 16 laških in 14 (ne 21,
kakor pravi X. Y.) slovenskih porotnikov:
število istih se je skrčilo na 13, ker eden,
kakor svak zagovornika dr. S., sploh ni
mogel biti porotnik. Zagovornika sta imela
pravico, odkloniti skupaj le 9 porotnikov.
Ako bi bila odklonila 9 Italijanov, bi jih še
vedno ostalo 7, iz česar sledi, da je bila
čisto slovenska porota izključena, ko je bilo
državnu pravniku na tem ležeče, da
sedi na porotni klopi vsaj eden Italijan.
Prijetili bi se bil moral samo iz redni
s l u č a j , da bi namreč potem, ko bi bila

zagovornika odklonila Italijane v dopustnem
številu (9), nijeden laški porotnik ne bil
več izrehan; na tak s t u č a j pa ni raču-
nati in je bilo tudi popolnoma v oblasti
državnega pravnika, preprečiti ga: odklo-
niti mu je bilo treba le dva Slovenca, pa
bi bil dosežen njegov izraženi namen me-
šane porote; enega Slovenca (Nanuta) je
itak odklonil. Dr. Vinci ni odklonil nobe-
nega slovenskega porotnika r a d i n a r o d-
n o s t i ; odklonil je sploh le dva: gg. dr.
Triller-ja in Ferfilo, ki sta ga za to p r o-
s i l a ; odklonitev svaka zagovornika dr. S.
se ne more smatrati za odklonitev, ker ta
porotnik je bil itak po zakonu odklonjen;
sicer pa je sam dr. Stanič nagovoril dr.
Vinci, da naj odkloni onega

Ti shodi so prouzročili, da je na Goriškem začel pihati neki svež veter, ki bo očistil zrak, kateri je okužila izvestna klika s svojim strupom. Razmere na Goriškem so postale tako, da je neizogibna „čista ločitev“. Program imenovanih poslancev, kakor ga je razvil na jednem teh shodov dr. Gregorčič je tak, da se ga mora okleniti vsak, kdor se imenuje Slovenc. Kdor na Goriškem ni z dr. Gregorčičem, ta sploh ni rodoljub. Zadnji čas je, da volilec na Goriškem spoznajo svoje prijatelje in svoje neprijatelje, kajti prihodnje leto se vrše nove deželnozborske volitve in tedaj bo treba končno obračunati s tistimi elementi, ki ne hodijo po pravi poti.

Dosedanji volilni shodi so pokazali, da je program Gregorčiča, Coroninija in Rojca tudi program slovenskega naroda na Goriškem. Nasprotnikov temu eminentno narodnemu, avstrijskemu in katoliškemu programu je tako malo, pa še ti se ne ustanavlajo Gregorčiču iz stavnih nego zgolj in jedino iz osebnih razlogov. Vse drugo slovensko prebivalstvo pa je složno in jedino za Gregorčičev program, da, čeli so se glasovi, naj bi se ta program popolnil, naj bi se vanj postavila zahteva slovenskega naroda, da se združi s Hrvatsko.

Dosihob se je na Goriškem o tej ideji malo govorilo, zato nas toliko bolj veseli, da si je tudi na Goriškem ta ideja osvojila narodna srca. Po našem prepričanju more nam edino ta ideja zajamčiti narodni obstanek. Kolikor bolj se razširi, s kolikor večjo unemo se je oklene narod, toliko več je upanja, da se kdaj uresniči.

Že iz teh migljajev je vidno, da volilni shodi poslancev Gregorčiča, Coroninija in Rojca niso samo lokalnega, okrajnega pomena, nego velike važnosti za politične razmere na celotnem Goriškem in za vse slovenstvo sploh, vseled cesar gre rečenim poslancem za njih prizadevanja istinita zahvala“.

Tako je pisal „Slov. Narod“ takrat, ko na Goriškem ni bilo o dr. Tume „program“ in „doslednosti“ ne duha ne sluh!

Od tega časa pa naši poslanci niso spali, ampak so napredovali času in razmeram primerno. Za svoj trud in delo pa gotovo so vredni hvaležnosti narodove, kateri se jih hoče oropati.

Slovenski narod pa je vreden svojih voditeljev in zato naj jih varuje pred takimi napadi, kakoršni se ponavljajo dan za danem!

Dopisi.

V Gorici, dne 30. oktobra 1899. — Gosp. Andr. Gabršček! Ali je tudi to le laž ali obrekanje? — Leta 1897 — bilo je na Velikonočni pondeljek popoludne okoli štirih, ko smo jo nekateri rodoljubi iz Gorice krenili v gostilno gospoda župana M. v Solkanu ter se jeli razgovarjati pri rujnem vincu o bojkotu, po „Soči“ napovedanem. Baš sem povdarjal, da bojkot, četudi sedaj uspešno (?) deluje, je nenaravno sredstvo, „burji“ podobno. Kar se odro duri, Gabršček vstopi, prisede k naši mizi in razgovor se nadaljuje. Mej drugim se pritožuje g. A. Fon, klobučar v Gorici, približno tako-le: G. Gabršček! to pa vendar ni prav, da sedaj, ko ste bojkot napovedali, vsacega priporočate, da se le oglasi. Prav te dni priporočate nekega klobučarja v gospodskih ulicah, o katerem se ne ve, da je Slovenec, ampak narobe! Mladi pričujoč mladeniče se namuzne proti Gabrščeku rekoč: „To nese!“ Zdaj posežem še jaz vnes povdarjajoč, da nam Slovencem v Gorici ne zadostuje jeden sam klobučar, ako se ravnamo po geslu: „Svoji k svojim!“ „Tako je“, odreže se Gabršček, „konkurenca mora biti, sicer bi bili vsi navezani na jednega!“

Danes bi lahko dotični klobučar očital Gabrščeku: „Pred par leti ste bili za konkurenco, danes, ko vam jo je „Narodna Tiskarna“ napovedala, (?), ste pa nasprotnih misli, ste pač podobni luni, ki se vedno spreminja“. A tudi Gabr, ki ne laže in ne zavija, bi jo lahko zasolil klobučarju, opozorivši ga na neskušenega mladega zdravnika, ki je podpisal mrzličnemu mizarju kislo zelje brez zabele, in mizar je ozdravil; pozneje pa prav to mrzličnemu čevljaru, tega je pa kislo „zelje brez zabele“ umorilo. (Da se razumemo: konkurenca velja za klobučarja za Gabrščeka pa ne! Brez zamere. Opazka stavca).

Iz Št. Andreža. Milo so se glasili mogočni zvonovi 28. oktobra t. l. vabec občinarje k nenavadnemu sprevodu. Le en glas je bil: Hitimo poslovit se od mite in prijazne gospe Karoline Furlani, rojene Uršič.

Res, zbrali so se, rekeli bi, vsi občinarji ob 9. uri dopoludne k sprevodu.

Da je bila ranjka res priljubljena: tudi v okolici, dokazalo je veliko število gg. učiteljev in učiteljic — čez 20, z okraj. šolsk, nadzornikom in drugo gospodo iz Gorice in okolice, med njimi omenjamo le cesarskega svetnika Fr. Vodopivec.

Sprevod je bil tako mnogošteviljen, da šolska mladina ni mogla v cerkev.

Pokojna je bila učiteljica v Kamnjah, kjer še živi v dobrem spominu po svojih delih in uzornem vedenju. Poročila se je bila z nadučiteljem Leopoldom Furlanijem, s katerim je delila več gorja nego dobro, kajti sinček Mirko prestal je, rekeli bi, vse človeške bolezni. Slednjič je počela še ona hirati in po dolgem bolehanju, združenim z občudovanja vredno potrežljivostjo, izdihnila svojo plemenito dušo. V miru počivaj, uzorna učiteljica, sopoga, mati, prijateljica in tovarišica, blaga Karolina!

Z dežele, dne 22. oktob. Prav je, da so se jeli gibati naši trgovci. Pomagajte si: pa tudi mi jih moramo podpirati.

Kriva misel je, da poklic moža ponižuje: ne, pač pa mož lahko onečasti poklic (stan). Vsako delo, ki prinaša pošten dobiček, je častno, naj bo že to ali drugo. Prsti se lahko umažejo včasih, ali duša lahko ostane čista. Moralni madež umaže bolj nego materialni, pohlep bolj nego zeleni volk, strast bolj nego barvilo.

V dokaz, da se tudi veliki možje niso sramovali pošteno delovati, naj navedem tukaj nekatere slučaje. Trgovci so bili n. pr. Tales, jeden sedmih grških modrijanov, drugi ustanovitelj atenski in Hipokrat, matematik. Modrijan Platon je potoval v Egipt na račun dobitka pri kupljiji z oljem. Spinoca je nekda steklo poliral (likal). Liné je poleg svojih študij tudi čevljarič. Podobno se pripoveduje o Tolstem. Šekspir je bil sam tudi gledališčni ravnatelj. — Milton je bil iz prva učitelj, pozneje pa tajnik državnega sveta. Njuten (Newton) je bil zvezdoznanec, pa tudi denarkovni mojster. Pisatelj Cowper je bil tudi trgovec: enako pesnik Freiligrat, Škot je bil knjigoved.

Vsak pošten stan je dober, le prav ga je treba „držati“. Pač pa bi bilo želeti, da bi se tudi naši ljudje strokovnjaški izobrazili v svojem poklicu; in to bi se tudi lahko zgodilo, da bi ne bilo mačeh! Kajti klobučar v solkanu, toliko mačeh dobrih!

Politični razgled.

K položaju.

Kakor smo uže večkrat naglašali v našem listu, je bila glavna akcija vseh, Slovanom protivnih, činiteljev naprjeta na to, da se razbije sedanja državnozborska večina. In da je igral glavno vlogo pri tem poduzetju načelnik sedanjega ministerstva, o tem ne dvomi danes pač nikdo. Posebno so pa levičarski listi zagnali veseli krik, ko je posegel v razpravo o ministerski izjavi vodja nemške katoliške ljudske stranke dr. Kathrein in je povedal v imenu stranke, da njegov klub se ne bode protivil sedanji vladi, ako bode v resnici hotela delati na to, da se poravnajo nasprotja med raznimi strankami ter se uvede v Avstriji normalno parlamentarno delovanje, dočim so se izrekli govorniki ostalih desničarskih strank odločno, da ne marajo za sedanjo vlado.

Posebno so pa mislili ti listi, da je uže prišla za desnico smrtna ura, ko so Čehi med čitanjem interpelacije radi tajnih naredeb glede rabe češkega jezika v notranjem poslovanju sodnih oblastej na Češkem in Moravskem, zaropotali še precej hudo in je klub nemške katoliške ljudske stranke sklenil resolucijo, da oboja postopanje in nastopanje Čehov.

Nemški liberalni listi so mislili, da je razkol desnice neizogiven. Pa do tega ni prišlo. Pač se je pa sešla parlamentarna komisija desnice in tam se je sklenilo, da bode odslej morala vsaka, desnici pospadačjo stranka vsak formalni nastop v državnem zboru naznani poprej parlamentarni komisiji, ki bude potem razsodila, dali niso

taki nastopi škodljivi sploh taktiki desnice. In kaže se, da so se nemški liberalni listi vsaj za zdaj vsteli.

Volitev v delegacije.

Dne 28. t. m. se je vršila v državnem zboru volitev v delegacije med vpitjem in razsajanjem Schönerjancev. Voljeni so bili za Kranjsko dr. Ferjančič a kot njegov namestnik Vencajz; za Goriško Zanetti, kot njegov namestnik Lenassi, za Istro dr. Rizzi, kot namestnik dr. Gambini, za Trst dr. Cambon, za namestnika Mauroner, za Štajersko grof Stürgkh, za Dalmacijo dr. Bulat. Jedno tretjino prebivalstva na Primorskem bodo zastopali 3 delegatje, a dve tretjini slovanskega prebivalstva — nobeden.

Volitev v odseke.

Prejšnji teden so se izvršile tudi volitve v razne odseke. Od naših poslancev je bil izvoljen gosp. dr. Gregorčič v proračunski in legitimacijski odsek, a g. grof Alfred Coronini v železniški odsek.

Kvotna deputacija.

Kvotna deputacija se je konstitovala ter si izbrala svojim predsednikom grofa Schönborna, njegovim namestnikom vit. Javorskega, a poročevalcem dr. Beera.

Državni zbor.

Nepričakovano se je zaključila razprava o izjavi grofa Claryja uže dne 27. t. m. Vzrok temu je bil sklep eksekutivnega odbora desnice, da se postavi na dnevni red volitev delegacij uže na dan 28. t. m., dočim je bila desnica poprej mnenja, da naj bi se volilo v delegacije še le po praznikih. Da jo je desnica zasukala tako, je iznenadila vse druge državnozborske stranke. Kajti znano je bilo, da se je grof Clary trudil na vso moč, da bi večino pripravil do tega, da se voli v delegacije pred prazniki. Pa ravno tako je bilo tudi znano, da se je desnica odločno uprla Claryjevi zahtevi. Kaj je bilo torej temu krivo, da je desnica kar na jedenkrat spremeniла svoj naklep?

Nič drugega nego želja krone, ki je bila preko glave grofa Claryja naznanjena desnici. V sejah dne 26. in 27. t. m. se je nadaljevala torej razprava o grofu Claryja izjavi. Izmej mnogo govornikov, ki so se oglašili v teh treh dneh k besedi in so tudi govorili, naj omenimo te-le:

Mladočeh dr. Kramar je interpoliral vlado radi političnih žrtev, katere trpi češki narod vsled usiljene mu razburjenosti. Povedarjal je, da so Čehi po razveljavljenju jezikovnih naredeb sicer začasno izgubili bitko, da prevzamejo pa novi boj za svoje pravice s prepričanjem, da bode zmaga njihova, kajti narod zaupa še svojim delegatom, ki so po svoji prijenljivosti proti vladi zadnji nekoliko zrahljali to zaupanje.

Biankini je začel svoj govor v hravskem in je nadaljeval namški. On je tako ožigoval postopanje vladnih organov v Dalmaciji. Konečno je izjavil, da ne zaupa sedanji vladi. Poslanec Pacak se je pritoževal proti nastopanju vojaštva na Moravskem proti izgrednikom ter reklo, da je vojaštvo postopalo kruto in nepravilno. Pomiloval je vlado, da se je uklonila zborovi manjšini, katera si je vzela za načelo Bismarekovo politiko „po krvi in po železu“ in s tem pomaga, da bi bila Avstrija podrejena država Nemčije. Dejal je, da bode prihodnost Avstrije zagotovljena le tedaj, kadar bo imela v državi pravice prvo mesto. Socijalisti in demokrati Dazsinsku ni nič na svetu po misli. On je kar zaporedoma oštreljeno, levico in vlado.

Znani nemški ropotač Iro meni, da zaradi preklicanja jezikovnih naredeb nima njegova stranka še nobenega povoda, da bi zaupala sedanji vladi. Po njegovem mnenju treba amputirati Avstrijo, ako se hoče, da ozdravi. Poslanec Wachianin je povdarjal, da pogreša v vladini izjavi točko, da se bode rešilo jezikovno vprašanje za celo državo na jedenkrat. On meni, da mora biti program desnice program vseh poštenih Avstrijev. Dr. Kathrein predlaga konec debate, ki je vsprejet. Zadnji govoril Mladočeh dr. Plaček kot generalni govornik. Ta je odločno zavračal trditev, češ, da so češki poslanci zakrivili nemire na Češkem in na Moravskem. Plaček je ojstro prijema vtado ter reklo, da se bodo Čehi poslužili obstrukcije, ko bode za to prišeli ugodni trenutek. Sklene z besedami, da kabinet Claryev mora zginiti s pozorišča.

Demonstracije na Češkem in Moravskem.

Demonstracije po Češkem in Moravskem, katere je provzročila ogorčenost za-

radi preklica jezikovnih naredeb, so še vedno na dnevnem redu. V razna mesta in trge so se morali odpelati vojake, tudi orožniki so vse polno poklicali iz Galicije na Moravsko. Te dni je odpadal občinski svet v Prerovu, kjer je tekla pri demonstraciji kri, grofu Claryju naslednjo originalno brzojavko: Vaša ekselencija! Ali se Vam ne zdi, da je prelitio dovolj nedolžne krvi? Narod do Vas nima zaupanja in kolikor ga poznamo, dyomimo, da bi se poleg vihar, dokler ne odstopite. Priporočamo Vam torej v interesu človekoljubja, da ustavite nadaljnje prelivanje krvi s tem, da se Vi in Vaši gg. tovariši čim preje umaknete pravemu avstrijskemu ministerstvu, ki bo moglo razumeti geslo: Iustitia fundamentum regorum!

Nemški cesar ne gre na Angleško.

Nemški cesar Viljem II. se je bil namenil iti na Angleško, da bi tam obiskal staro angleško kraljico. Profi temu potovanju so se oglašili nekateri nemški listi češ, da to vendar ne gre, da bi šel nemški cesar baš sedaj na pohode na Angleško, ko se bije med Nemcem sorodnimi Buri in pa med Angleži krvavi boj ter se nahajajo v vrstah Burov mnogoštevilno zastopani tudi Nemci.

Kralj Aleksander.

Srbski kralj Aleksander se je pripeljal pred par dnevi na Dunaj. Vsprem je bil še precej mrzel in je imel strogo oficijelno lice in tudi na Dunaju niso še pozabili, da je kralj Aleksander podpiral pred tedni ono famozno razsodbo, katere ni narekoval pravica marveč ostrost in maščevanje Milanovo.

„Information“ pravi, da bodo neoficijni dunajski krogovi še le tedaj pozdravljali simpatično mladega kralja, ako bode svojo pregrebo popravil s tem, da bode pomilostil vse nedolžne obsojence.

Vojna v Transvaalu.

Štiri dni so bežali Angleži iz mesta Glencoe ter dospeli srečno, a strašno trudni v Ladysmith. Kako so bežali, kaže dejstvo, da so pustili ranjenega generala Symonsa in druge ranjence v Dundee. Symons je med tem že umrl, in burski general Joubert je sporočil smrt Symonsa generalu Whiteju. Poročila angleških listov, da so pobrali Buri so vzel seboj vse svoje topove razen enega maximovskega. Ujetih 200 angleških husarjev in 6 častnikov so Buri poslali v Pretorijo. Častniki so se vozili v prvem razredu ter se morejo v Pretoriji svobodno gibati, ker so se s častno besedo zavezali, da ne videjo. Združenim angleškim četam pred Ladysmithom, kjer sta sedaj generala White in Yule, se je pridružilo še nekaj pešev in topničarjev iz Pietermaritzburga. Tu se vname menda že vkratkem huda bitka. Buri stoje sedaj še vedno pri Elandslaagte in Bestersu, oziroma pri Glencou.

Na zahodnjem bojišču bombardirajo Buri že od torka mesto Mafeking. Ženskam in otrokom so dovolili, da zapuste prej mesto. Mnogo hiš je že zgorelo. Angleži so opustili vse druge nameravane ekspedicije. Lord Kitchener, ki se je odpravil na boj proti mahdiju, se vrne zopet v Kairo. Buri delajo torej Angležem dovolj skrb.

Domače in razne vesti.

Umrta je predsinocenjem soproga dr. Pitamica, zdravnika v Gorici. Rojena je bila v Sežani od zname rodbine Polley.

Za „Šolski dom“ je daroval velč. g. Jos. Cigoj, župnik v Jagrščah 5 gl. Slavno županstvo v Medani po g. županu Ant. Zuchatiču na saldo ustanovine 50 gl. Živio!

Za „Slog“ pa so vplačali: č. g. Lovro Juvarčič, župnik v Dornbergu 1 gl. in Jos. Cigoj, župnik v Jagrščah 50 kr.

Darovi za loterijo „Šolskega doma.“ (Dalje) Géna Bunc, olv. vrtnarica; Pisalna mapa. G. a. Lokar: Elegantni tintnik. gospa prof. Seidl: vezani preprogici (last. r. d.), dve

CENIK

Šolskih, pisarskih in raznih drugih potrebščin.

Papir: vradni, zavoj (250 pol) od gl. 1.25	1.25
predpisni, " " " 0.70	0.70
pismenski, " 200 " " 0.60	0.60
Zavitki (koverti) 100 " " 0.20	0.20
Šolske pisanke 0.65	0.65
Risanke 1.70	1.70
Sušilniki 0.08	0.08
Ploščice 0.06	0.06
Pisala, škatla 100 " " 0.25	0.25
Ravnila, dvanajstorica 0.14	0.14
Gobice za ploščice 100 " " 0.80	0.80
Peresa, škatla (144 peres) 0.25	0.25
Svinčniki, dvanajstorica 0.06	0.06
Tinta, 12 steklenic v škatli 0.45	0.45
1 liter v steklenici 0.35	0.35
Knjige, vpisne 0.04	0.04
moltivene 0.12	0.12
Podobice, svete 100 " " 0.30	0.30
Mošnički za denar 0.10	0.10
Nožiči 0.15	0.15

I. t. d. vse po najnižih konkurenčnih cenah.

P. s. Šolske pisanke izdeluje zdaj v svojem področju in imajo mnogo lepši papir in boljši ovitek nego dosedanje.

Za naročila priporoča se najujudnejše.

V Gorici, Semeniška ulica št. 10.

G. Likar.

Špedicijska poslovница

Gašpar Hvalič v Gorici

v ulici Morelli 12

se toplo priporoča Slovencem
v Gorici in z deželi

ima zaprt voz za prevozno pohištva.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča

pristna bela in dalmatinskih in
črna vina iz viševinskih, furlan-
skih, briskih,

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici
na vse kraje avstro-ogrške monarhije v sodih o/
56 litrov naprej. Na zahteko pošilja tudi vzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštana.

Trgovina z jedilnim blagom

G. F. Resberg v Gorici

v Kapucinski ulici št. 11

ter podružnici na Kornu štev. 2
priporoča tole blago:

Sladkor — kavo — riž — mast — poper —
sveč — olje — škrob — ječmen — kavino
primeso — moko — gris — drobne in debele
otroke — turšico — žab — sol — moko za
pitjanje — kis — žeplo — cencent, bakreni
vitriji itd.

Zaloga pristnega dalmatinskega žganja na debelo
ter pristnega črnega in belega vina.

Anton Kuštrin

v gospodski ulici št. 23. v hiši
g. dr. Lisjaka.

priporoča čestiti duhovščini in slavnemu
občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino
raznili potrebščin, n. pr.: kavo: Santos, San-
domingo, Java, Cejon, Portoriko in druge -
Olja: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrisko in
dalmatinsko. - Petrolij v zaboju. - Sladkor
razne vrste. - Moko številko 0, 1, 2, 4, 5. -
Več vrst rajza. - Miljsveče prve in druge
vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta.

Razpošilja blago na vse kraje. - Cena
primerne. - Postrežba točna.

C. kr. privil. kroji
vsakateremu razum-
ljivi kroji obleke vsa-
ke mode. Dobivajo se

v moji zalogi Cinguli,
mašne kupe zavrnice
za čestito duhovščino.

M. POVERAJ

trgovec na Travniku štev. 22. I. nadstv.

Bogata zaloga vseje vrste blaga, go-
tovih oblek, perila in vseh spadajočih pri-
prav za obleke vsakega stanu.

Novo blago došlo za spomladansko in
letno sezono iz avstrijskih in angleških to-
varn. Dobivajo se novi patentirani hlačniki
na pasih; ni treba več gumbov. tele hlač-
niki so tako pripravni.

Sprejemajo se naročila za izdelovanje
oblek, tudi za dame fineje vrste po vsaka-
teri zahtevajoči modi.

Kdor ukupi pri meni blago mu je pro-
sto dati delati kjer hoče, ker pri meni je
delo nekaj draže, ker se šiva večinoma z
rokami. Blago in izdelane obleke so tako
po ceni da ceneje ni mogoče zahtevati.
Obleke za dečke od 3 do 10 let stanejo
1 gld. 50 kr.

Podpisana priporočata slavnemu občin-
stvu v Gorici in na deželi, svojo novo urejeno
prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pižače,
n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski
brinjevec, domači tropinovec, fini rum, raz-
lična vina, goružice (Sent.) Ciril - Metodovo
kavo in Ciril - Metodovo milo ter drugo v
to stroko spadajoče blago. Postrežba točna
in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Kopač & Kutin,

trgovca v Semeniški ulici št. 1

v lastni hiši, kjer je "Trgovska obrtna zadruga".

P. Drašček

trgovec z jedilnim blagom

v Stolni ulici št. 2. v Gorici

(tam, kjer je tobakarnica)

priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu
v Gorici in z deželi.

Prodaja kavino primeso iz tovarne
ARNOLD & GUTMANN z Dunaja.

Zaloga žveplenk družbe sv. Cirila
in Metoda.

Vinarsko in sadjarsko društvo

za Brda

v GORICI.

Prodaja naravne in pristne briske pridelke
po zmernih cenah.

Zaloga pristnih briskih vin:

burgundeca, rizlinga, modre frankinje
in druge

DESSERTNA VINA.

Sedež društva je v Gorici, ulica Barzellini št. 20

Ivan Doljak

kovač in mehanik

v Gorici, Gledališka ulica 17.

Vpeljava luči "Acetilen" po najnovješih si-
stemih, kakor tudi vodovod, pump itd.
Izvršuje točno in solidno ter janči vsako
delo, katero izvrši v najkrajšem času. Imo
zaloga vseh k tej stroki spadajočih po
trebščin.

(Priporočen od vodstva "Šolskega doma" radi dela tam izvršenega).

Priporoča se najtopleje slavnemu občinstvu
v mestu in na deželi.

ZALOGA

vsakovrstnih šivalnih strojev

Fani Drašček

v Gorici

Stolna ulica št. 2. (v prodajalnici jestvin).

Predaja
stroje tudi na
mesečne ali
tedenske
obroke.

Stroji so iz
prihodnih tovarn
ter najboljše
kakovosti.

Priporoča se
slavnemu ob-
činstvu v Go-
rici in deželi.

Ne boji se tekmovalja.

Bogato zaloga vseh lončarskih in porcelanastih
izdelkov in steklenic

ima

ANTON KOREN

v Gorici, v Gospodski ulici št. 4.

Velika izber:

krožnikov, skled, skledic, loncov in lončkov.

Vakovrstne svetilnice za petrolej in olje.

Zaloga nožev, vilic in podstavkov.

Vsakovrstne šipe in zrealci.

Reže in vklada šipe za okna.

Pripreja po naročilu priproste ali ukušne okvirje
za podobe in zrealci.

Cene zmerne, postrežba točna.

Rojaki,

ne zabite „Šols-
kega doma“ v
Gorici!!

Ed. Pavlin

v Gorici

v Nunski ulici št. 10

nasproti gostilne "Belega Zajca" usoja pri-
poročiti preč. duhovščini in sl. občinstvu
svojo veliko zaloga nagrobnih vencev vsake
vrste, rož za cerkev, palm, šopkov za nove
maše in poroke, voženih sveč, mrtvaških
oblek, rakev vsake velikosti, zlatih črk,
lesenih stajal za palme, zlatih lonev, svil-
natih trakov vsake širjave in barv, črno
rumenih, trobojnic bisera in vencov, papirja
(manšete) za izdelovanje evtlie.

Belega in črnega papirja in zlatih nog
za vakve, zlata za olepšanje.

Vse po najnižjih cenah.

Opozorjam tudi da tiskam črke na de-
rilo in sprejemam vsa v to stroko spada-
joča dela.

TEODOR SLABANJA

srebrar

via Morelli 12 — GORICA — ulica Morelli 12
uljudno priporoča velečasti du-
hoščini svojo znano delavnico
za izdelovanje cerkvenih posod
in orodij iz srebra in medenine,
najboljše kovine po poljubnem
slogu in po nizki ceni, da se ne
boji konkurence. Staro reči po-
pravi, posrebre in pozlati v ognju.
Izdeluje tudi v ognju pozlačene
strelovode iz bakra po najboljših iznajdbah.
Ilustrirani cenik franko in zastonj.

Da si pa morejo tudi bolj revne cerke-
voročiti cerkvenega korinskega blaga, olajšuje
jim to zgorej omenjeni s tem, da jim je pri-
pravljen napraviti blago, aka mu potem to
izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n.
gospod naročevalce sam lahko določi.

Pošilja vsako blago poštne prosto!

„Krojaška zadruga“

vpisana zadruga z omejeno zavezo

v Gorici, Gospodski ulici hiš. št. 7.

Velika zaloga

vsakovrstnega manufakturnega blaga za ženske in
možke obleke, za vsaki stan in vsaki letni čas

v največji izberi

kakor: sukno, platno, prtenino Chiffon, oksfort, srovico, vsakovrstne
preproge, zaveso, namizne prte; nadalje vsakovrstno perilo, srajce
Jäger itd. itd. itd.

Vse po najnižjih cenah.

Cene so stalne brez pogajanja.

Glej! Glej! Čuda!!!

v Nunski ulici št. 14, 15, 16.

Zaloga šivalnih stro-
jev za vse stroke ši-
vanja in edina sloven-
ska zaloga dyokoles.

V zalogi se vdobjo
tudi posamezni deli ši-
valnih strojev in
dyokoles, kakor tudi
šivanke, katerih dveat
stane za šivilje 36, za
krojače 45 in čevljarje
50 kr.

Popravljalnica
šivalnih strojev in dvo-
koles, za katerih delo
se janči.

Za dobroto naših
šivalnih strojev se
janči let 5½.

